

Pericopa Toldot - Iṯhak (Isaac) - unul care se roagă cu altruism [anul 5785]

În pericopa anterioară am terminat învățătura despre cei doi care au format prima generație de patriarhi: Avraham și Sara. Săptămâna aceasta începem să citim despre cea de a doua generație: Isaac și Rebeca. Oricine citește aceste capitole observă că fiecare dintre ei are caracterul lui specific și calea lui în viață, care îi asumă contribuția sa unică la formarea poporului evreu. Așa că Avraham reprezintă bunătatea - *hesed* și credința, iar Isaac siguranța și șederea în țară. Pe de altă parte, sunt puncte comune care se repetă la aceste trei generații de patriarhi. Un exemplu: toți se înfruntă cu secete. Un altul este cel cu care începe pericopa noastră: în fiecare generație femeile suferă cu probleme de sterilitate. Sara, Rebeca și Rahel erau sterpe și s-au bucurat de copii după ani mulți. Oare cele trei înfruntă necazul la fel? Oare Avraham, Isaac și Iacov înfruntă sterilitatea soțiilor lor în același fel? Clar că nu. Fiecare are povestea sa specifică și modul în care ține piept acestei suferințe. În pericopa săptămânii noi citim despre lupta lui Isaac și a lui Rebeca cu necazul acesta.

„Și Isaac l-a implorat pe Domnul în legătură/vizavi cu soția sa, căci era stearpă” (Geneza 25:21).

Isaac apelează la Dumnezeu prin rugăciune. Ceea ce este deosebit în rugăciunea sa este că ea se produce „în legătură/vizavi cu soția sa”. Cu alte cuvinte, el s-a rugat pentru Rebeca și nu pentru el însuși. Această interpretare aparține lui Sforno (Italia, sec.16, rabin, medic și filozof). Sforno susține că Isaac nu era în strâmtorare deoarece avea încredere deplină în promisiunea Domnului că, mai devreme sau mai târziu, va avea copiii. Cea ce el nu știa dacă aceștia vor fi cu Rebeca sau cu altcineva. Rebeca este cea care era într-un impas de existență. Așadar, rugăciunea lui Isaac nu era doar pentru el, ci mai ales pentru Rebeca, soția lui.

Marele comentator Rași (Franța, sec. 11) descrie rugăciunea lui Isaac ca o rugăciune în pereche: „în legătură/vizavi cu soția sa, adică el stătea într-un colț și se ruga, iar ea stătea în colțul opus și se ruga”.

Radak, un alt înțelept (Provence, sec. 13) mai adaugă o interpretare celei a lui Rași: „în legătură/vizavi cu soția sa, adică în timpul rugăciunii a stat în fața ei ca să-și îndrepte inima spre ea”.

Majoritatea comentatorilor susțin că Isaac nu se ruga pentru el, ci pentru soția sa, făcând-o când ea stătea lângă el. El o privește, o compătimentește și se roagă cu ardoare din adâncul sufletului. Astfel, printr-o citire minuțioasă putem desluși sufletul plin de compasiune al lui Isaac și să înțelegem pricina pentru care Domnul i-a răspuns rugăciunii: „Domnul i-a ascultat implorarea și Rebeca, soția sa, a zămislit” (Geneza 25:21).

Noi învățăm din midraș că și la prima întâlnire între Isaac și Rebeca dinaintea căsătoriei, Isaac s-a rugat în timpul

întâlnirii. Isaac se comportă întotdeauna în fața soției sale Rebeca cu multă compasiune și delicatețe. Isaac - în toate aparițiile sale în Tora vorbește puțin, însă cu toate acestea își oferă inima semenului său, mai ales soției sale, Rebeca și face ceea ce știe cel mai bine să facă, să se roage.

Când cineva se roagă cu grijă și compasiune - Domnul îi răspunde.